

Oponentský posudek bakalářské práce

studenta / studentky Alžběta Pavelková

ateliér 3D Design

FMK UTB ve Zlíně

Alžběta Pavelková se v bakalářské práci zabývá řešením interiérového svítidla. V první části písemné obhajoby seznamuje čtenáře se sklem. Obsáhlé kapitoly popisují historii sklářství, zušlechťování skla a výrobu plochého skla. Vysvětlují si přítomnost těchto informací z důvodů využití tohoto materiálu v praktickém výstupu její bakalářské práce. Ale podle mého názoru jsou tyto údaje opravdu pouze informační a nemají s koncepcí svítidla nic společného. Namísto toho, bych uvítala teoretické zdůvodnění volby skla (optické vlastnosti, vodivost světla), které by uvedlo čtenáře do samotné problematiky.

Obdobně je to v dalších kapitolách, které pojednávají o světle pouze po formální stránce. Autorka uvádí rozsáhlý exkurz do historie světelných zdrojů až po současnost, přičemž nerespektuje základní zásady písemné části obhajoby, jako jsou citace nebo poznámky pod čarou. V kapitole 7.3 autorka uvádí citaci o technologii led, která je sice v kurzívě a uvozovkách, ale neobsahuje poznámku pod čarou s uvedením zdroje. Některé pasáže v celé písemné části svou stylizací napovídají čtenáři, že se jedná o převzatý text. V kapitole 6.2 autorka evidentně čerpá z literárních pramenů, ve které uvádí i obrazovou dokumentaci u níž chybí opět uvedení zdroje, název apod.

V této rozsáhlé a podrobně řešené teoretické části písemné obhajoby postrádám rešerži současných českých, zahraničních designérů a firem, které se interiérovými svítilny zabývají, jako jsou např. La Svit, Preciosa, Lucis. A stejně tak postrádám rešerži site – specifických světelných instalací v architektuře a interiéru. Pokud by tak autorka učinila, obohatila by sebe i čtenáře o podstatnou část informací, které koncepčně vysvětlí praktický výstup bakalářské práce.

Za další problematiku pasáž považuji kapitolu o recyklaci. Autorka neuvádí konkrétní příklady designu a řešení, které by z podstaty recyklace vycházeli. Jejím záměrem je vytvořit produkt, který bude šetrný vůči svému okolí, ale ve svém praktickém výstupu paradoxně používá nové strojně vyrobené sklo. Neuvědomuje si, že jeho samotná výroba zatěžuje životní prostředí. Namísto takového řešení se zde nabízí recyklace stávajícího plochého skla, jak uvádí sama autorka (polic v koupelně, starých oken apod.), jejichž původ by mohl vytvořit další rovinu ve vnímání recyklace. Sběr takového materiálu za účelem obnovení užité funkce výrobku nebo její modifikace by byl podstatně pevnější platformou pro koncepci recyklování. Takový způsob uchopení koncepce interiérového svítidla, by umožnil vytvořit i kritickou reflexi konzumního chování současného člověka.

Praktická část písemné obhajoby je útržkovitá a neobsahuje další varianty řešení nebo vize, jakým způsobem by se problematika interiérového svítidla mohla vyvíjet. Tento potenciál, mohl být uplatněn v kapitole „Umístění“, kde by autorka uvedla vlastní varianty řešení interiérového svítidla, coby paravanu nebo pohyblivé stěny. Samotná práce je po vizuální stránce jednoduchá a čistá. Neobsahuje žádné kontrastní části, které by mohly celkový dojem narušit nebo překonat tradiční vnímání závěsného ověsového svítidla. Podle mého názoru, by práci prospělo monumetnální měřítko, které by potlačilo funkci svítidla a naopak uplatnilo roli osvětlovací dekorace

v interiéru. Realizaci zadaného tématu považuji za vydařenou. Práce je po technické stránce zvládnutá a odpovídá současnému standartnímu řešení atypického interiérového dekorativního osvětlení.

Doporučuji tuto bakalářskou práci k ústní obhajobě a navrhuji ji hodnotit

známkou E **za písemnou obhajobu**

známkou D **za realizaci**

V Ústí nad Labem dne 12. 6. 2012

MgA. Michaela Spružinová